

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੇ.

4

ਠਾਕਰ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਟ।

ਬਨਾਮ

ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਦਾਦਾ ਸਿਬਾ ਅਸਟੇਟ ਅਤੇ ਕੰਵਰ
ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਨਾਬਾਲਗ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਾਂਗੜਾ ਜ਼ਿਲੇ ਰਾਹੀਂ

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ।

1950 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 89 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVI), ਸੈਕਸ਼ਨ 77(3), ਦੂਜਾ ਗਰੁੱਪ (i), ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਹਾਅ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ- ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਬਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਭਾਵੇਂ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸਯੋਗ ਹੋਵੇ।

ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ; ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤਾਯੋਗ ਸੀ।

14 ਜੁਲਾਈ 1950 ਨੂੰ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਵਿਖੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਕਾਂਗੜਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕੇਸ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਮੁਦਈ ਹਨ। ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਰੈਵੀਊਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ।

ਡੀ, ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਏ.ਆਰ.ਕਪੂਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਇਹ ਹੁਕਮ 1950 ਦੇ FAO ਨੰ: 89 ਅਤੇ 90 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ: 6 ਫਰਵਰੀ 1950 ਨੂੰ, ਠਾਕਰ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼, ਦਾਦਾਸੀਬਾ ਅਸਟੇਟ, ਕਾਂਗੜਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ 13,195 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ 1950 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 39 ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਵੰਬਰ 1946 ਵਿਚ ਇਕ ਨੋਟਿਸ ਸੀ

ਠਾਕਰ ਦਲੀਪ ਨੇ 4 ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ' ਸਿੰਘ ਆਫ ਲਾਹੌਰ' ਵਿਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ 6 ਦਸੰਬਰ 1946 ਨੂੰ ਦਾਦਾ ਸੀਬਾ ਜੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਪੰਜ ਵਰਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਟੈਂਡਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਚੱਕ ਨੰ. 2 ਵਿਖੇ] ਅਸਟੇਟ ਅਤੇ 1 -ਏ.ਐਲ., ਤਹਿਸੀਲ ਓਕਾਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮਿੰਟਗੁਮਰੀ, ਲਈ ਕੰਵਰ ਰਾਜ- ਸਾਲ 1947-48 ਉਸ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮੁਦਈ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਲ 1947-48 ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਮਨੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ' ਤੇ 11,125 ਰੁਪਏ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

ਹਰਨਾਮ

ਉਹ

ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਕੇ ਮੁਦਈ ਨੇ > ਸਿੰਘ ਜੇ. ਨੂੰ 6 ਦਸੰਬਰ 1946 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ 2,900 ਰੁਪਏ, 11 ਦਸੰਬਰ 1946 ਨੂੰ 4,112-8-0 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਫਰਵਰੀ ਦੇ ਮਹੀਨੇ 4,112-8-0 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ। 194 ਜੇ. ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਗੜਬੜੀ ਕਾਰਨ ਹਿੰਦੂਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਗਸਤ 1947 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਮੁਦਈ ਚੱਕ ਨੰ. 2|1-ਏਐਲ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ। ਪੈਰਾ ਨੰ: 5 (ਏ) ਵਿਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਾਉਣੀ 1947 ਅਤੇ ਹਾੜੀ 1948 ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਮੁਦਈ 11,125 ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਨਾ 8 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਨਸੈਮ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ।

6 ਫਰਵਰੀ 1950 ਨੂੰ, ਠਾਕਰ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ 13,220 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼, ਕੁਟਲਹਾਰ ਅਸਟੇਟ, ਕਾਂਗੜਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 40 1950 ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਚੱਕ ਨੰਬਰ 211-ਏਐਲ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਪੰਜ ਵਰਗ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਮਨੀ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 11,125 ਰੁਪਏ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਤਹਿਸੀਲ ਓਕਾਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮਿੰਟਗੁਮਰੀ, ਸਾਲ 1947-48 ਲਈ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਟੈਂਡਰ 11,125 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ: 4 ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਗੜਬੜੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹਿੰਦੂਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ ਅਗਸਤ ਵਿਚ ਚੱਕ ਨੰਬਰ 211-ਏ.ਐਲ. ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1947. ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 5 (ਏ) ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਾਉਣੀ 1947 ਅਤੇ ਹਾੜੀ 1948 ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ 11,125 ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ, ਮਿੰਟਗੁਮਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਾਂਗੜਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇੱਥੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਢਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

- (1) ਕੀ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਮਿੰਟਗੁਮਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ?
- (2) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੈਵ ਨਿਊ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ?

ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ 1950 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 39 ਅਤੇ 40 ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਯੋਗ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ। ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਖੋਜ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਕਾਂਗੜਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ 1950 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 39 ਅਤੇ 40 ਦੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਹੈ। ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ।

1950 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 39 ਅਤੇ 40 ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ XLIII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ 1950 ਦੇ FAO ਨੰਬਰ 89 ਅਤੇ 90 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਧਾਰਾ 77 (3), ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ (i), ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਧਾਰਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 77 (3) ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਸਮੂਹ (i) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੀਜ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ। ਦਾ ਗਿਆਨ suc ^ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ

ਵਾਈ ਸੂਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। provis6 io ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਸੈਕਸ਼ਨ। 77 (3) ਫਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ- ਦਾਦਾ ਸੀਬਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਜ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ " -ਕੰਵਰ ਰਾ ' ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 77 (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇਗੀ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਆਰਡਰ VII, ਨਿਯਮ 10, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋ ਸੀਡਿਊਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰੇ। ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1950 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 39 ਅਤੇ 40 ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ, ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਕਿਰਾਏਦਾਰ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈ, ਜਾਂ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਉਸ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਪਲੇਡੇਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(5) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਦਿਆਂ, ਜੇ. (ਰੋ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ, ਜੇ ਜੇ, ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ) ਨੇ ਜੋਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਾਇਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ: -

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਜਿਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਮੇਲ ਹੋਵੇ, ਅਰਥਾਤ (1) ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਤੇ (2) ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ (ਅਸਲ ਜਾਂ ਉਸਾਰੂ) ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੂਰ ਪੇਜਾਂ

(1) A. I. R. 1943 Lah. 217 (F. B.).

ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ [ਉਚਾਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 50 ਅਤੇ 50-ਏ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ

ਐਕਟ ਦੇ. ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਬਾਰੂ ਅਤੇ ਠਾਕਰ ਦਲੀਪ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਲਾਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1),
ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੰਘ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1950 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 39 ਅਤੇ 40 ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਸਾਉਣੀ 1947 ਅਤੇ ਹਾੜੀ 1948 ਲਈ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, • ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ 1948 ਵਿੱਚ, 1950 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 39 ਅਤੇ 40 ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ, 1948 ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, 6 ਫਰਵਰੀ 1950 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਠਾਕਰ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 1947 ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੀ ਠਾਕਰ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਾਉਣੀ 1947 ਅਤੇ ਹਾੜੀ 1948 ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ 1950 ਦੇ FAO ਨੰ: 89 ਅਤੇ 90 ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਮੁੜ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਰਿਕਾਰਡ, ਅਸਲ ਮੁਦਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੈਂ FAO ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। 1950 ਦੇ ਨੰਬਰ 89 ਅਤੇ 90.

ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 12 ਅਕਤੂਬਰ 1951 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ